

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721202399
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5721202399.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: M. D.Y., T.. XX.XX.XXXX, H. N..Š.. Š. XXXX/X, XXX XX I., o zaplatenie 2.927,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.364,- eur zastavuje.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietá.
- III. Žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 28.07.2021 sa právny predchodca žalobcu domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 3.047,85 eur s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby uviedol, medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 30.06.2017 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, ku dňu vystavenia výpisu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400 eur a bol povinný platiť štandardne mesačnú splátku vo výške 80,- eur. Žalovaný si neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil žalobca ku dňu 08.06.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom ku dňu 31.05.2021. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.05.2021 v lehote splatnosti do 20.06.2021.

Žalobca sa tak podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 3.047,85 eur s príslušenstvom.

2. Žalobca sa na základe výzvy súdu vyjadril podaním zo dňa 03.11.2021, doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.11.2021, v ktorom uviedol, že - v zmysle čl. 61 Obchodných podmienok Zmluva zaniká odstúpením, dohodou zmluvných strán alebo výpoveďou ktorejkoľvek z nich. V uvedenom prípade bola zmluva vypovedaná listom zo dňa 02.08.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Na základe tohto podania právny predchodca žalobcu vypovedal uzatvorenú zmluvu, čím mu zároveň vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa poskytnutých finančných prostriedkov. Ďalej uviedol, že premlčacia doba nemohla začať plynúť pred vypovedaním zmluvy, nakoľko žalobcovo právo nebolo „actio nata“ a v prípade podania žaloby na príslušný súd pred zaslaním výpovede a ukončením zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná, nakoľko žalovaný mohol v zmysle uzatvorenej zmluvy naďalej čerpať finančné prostriedky do výšky úverového limitu a splácať pohľadávku spôsobom dojednaným v zmluve. Svoj

nárok si tak uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Ďalej uviedol, že medzi zmluvnými stranami bol dojednaný revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. V predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Štandardná splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúco záväzkom vzťahu na dobu neurčitú. Ďalej podrobne rozpisal kreditné a debetné operácie žalovaného. Žalovaný vykonal úrady vo výške 1.725,66 eur, ktoré boli započítané na istinu vo výške 1.257,65 eur, poplatky vo výške 36,37 eur, štandardné úroky vo výške 430,43 eur a sankčné úroky vo výške 1,21 eur. Rozdiel debetných a kreditných operácií na účte žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu vo výške 3.047,85 eur a v zmysle započítania vykonaných úhrad pozostáva z istiny vo výške 1.262,35 eur, z poplatkov vo výške 22,57 eur, zo štandardných úrokov vo výške 1.469,98 eur a z úroku z omeškania vo výške 292,95 eur. Žaloba zároveň zobral žalobu čiastočne späť, pokiaľ ide o sumu vo výške 120,- eur s príslušenstvom z dôvodu čiastočných úhrad vykonaných zo strany žalovaného dňa 21.06.2021 a 20.07.2021. Ďalej sa domáhal zaplata sumy 2.927,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.202,35 eur od 21.06.2021 do 20.07.2021 a 5% ročne zo sumy 1 142,35 eur od 21.07.2021 do zaplata.

3. Žalovanému bola doručená žaloba spolu s listinnými dôkazmi a výzvou na vyjadrenie sa zákonným spôsobom, a to dňa 05.11.2021. Žalovaný sa však nevyjadril.

4. Dňa 12.01.2022 bolo tunajšiemu súdu doručené čiastočné späťvzatie žalobcu, v zmysle ktorého uviedol, že žalovaný vykonal ďalšie úhrady a uhradil celkovo sumu vo výške 566,- eur. Vzhľadom na uvedené, zobral žalobcu v časti o zaplata sumy 566,- eur späť. Ďalej sa domáhal zaplata sumy 2.361,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 24,28 eur a 5 % ročne zo sumy 1.202,35 eur od 21.12.2021 do zaplata.

5. Okresný súd Martin uznesením č. k. 5Csp/64/2021 - 93 zo dňa 06.06.2022 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu.

6. Dňa 03.08.2022 bolo tunajšiemu súdu doručené čiastočné späťvzatie žalobcu, v zmysle ktorého uviedol, že žalovaný vykonal ďalšie úhrady a uhradil celkovo sumu vo výške 798,- eur. Vzhľadom na uvedené, zobral žalobcu v časti o zaplata sumy 798,- eur späť. Ďalej sa domáhal zaplata sumy 1.563,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 32,29 eur.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 11.08.2022, ktorého sa zúčastnil žalovaný. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, ktorí mali predvolanie na dnešné pojednávanie riadne včas vykázané. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu jeho právneho zástupcu. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o finančné pohľadávky VÚB, a.s. má ich viac s tým, že postupne začal splácať dlh a komunikuje so žalobcom a na základe dohody s nimi spláca dlh z viacerých pohľadávok. Nastavené to má tak, aby to bolo zaplatiť cca do dvoch rokov. Uviedol, že ide o štyri pohľadávky, ktoré začal splácať, tak ako sa dohodol so spoločnosťou, tak postupuje a dlh spláca. Všetky pohľadávky, ktoré žalobca uplatňuje, vyplývajú zo zmlúv so spoločnosťou VÚB, a.s.. Zároveň uviedol, že späťvzatím súhlasí.

8. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými do spisu, a to č. I. 7 Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty bankomatky Qatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. I. 9 Obchodné podmienky, č. I. 12-15 Výpis z bankomatky Qatro, č. I. 72 Zmluva o postúpení pohľadávok, č. I. 77-Oznámenie o postúpení pohľadávky, č. I. 99 čiastočné späťvzatie žaloby a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 30.06.2017 uzatvorená Zmluva vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 53330767, v zmysle ktorej bol dohodnutý úverový rámec vo výške 2.400,- eur, so štandardnou splátkou 80,- eur mesačne a s lehotou splatnosti v 15. deň v kalendárnom mesiaci, s úrokovou sadzbou 22,80 % a RPMN 25,97 %. V zmysle výpisu z kartového účtu súd zistil, že debetné transakcie žalovaného predstavujú sumu 4.773,51 eur a kreditné operácie, resp. platby žalovaného

predstavujú celkovo sumu 1.725,66 eur. Z výpisu z kartového účtu súd zistil, že žalovaný čerpal úver dňa 10.07.2017 vo výške 2.400,- eur. Žalovaný nesplácal splátky riadne a včas.

9. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 1 ods. 1 a 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa čl. V bod 34 Obchodných podmienok, ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu transakcií držiteľa karty na všetkých kartových účtoch vedených na meno klienta a využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný, banka je oprávnená v prípade riadne a včasného nesplácania splátok žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky banky, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej povinnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej povinnej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len ako „zákon č. 483/2001 Z. z.“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky

omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

20. Podľa § 145 ods. 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. (3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

21. Podľa § 146 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (2) Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

22. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť vo výške 120,- eur doručeným tunajšiemu súdu dňa 04.11.2021, t.j. ešte pred doručením samotnej žaloby žalovanému preto súd v súlade s vyššie citovaným ust. § 145 ods. 3 CSP konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení v tejto časti konania. Predmetom konania ostala po tomto čiastočnom späťvzátí suma 2.927,85 eur s príslušenstvom. Následne žalobca zobral žalobu čiastočne späť podaniami zo dňa 12.01.2022 vo výške 566,- eur a zo dňa 03.08.2022 vo výške 798,- eur. Žalobca tak týmito úkonmi zobral žalobu čiastočne späť v celkovej výške 1.364,- eur. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol v súlade s ust. § 145 ods. 2 a § 146 CSP a konanie v tejto časti zastavil, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

23. Ďalej sa súd zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Pod pojmom aktívna legitímácia je nutné chápať hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva jeho právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať.

24. Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k platnému uzavretiu Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, v zmysle ktorej bol dohodnutý úverový rámec vo výške 2.400,- eur, so štandardnou mesačnou splátkou 80,- eur a s lehotou splatnosti v 15. deň v kalendárnom mesiaci. Z výpisu z kartového účtu na mal súd preukázané debetné transakcie žalovaného vo výške 4.773,51 eur a kreditné operácie, resp. platby žalovaného vo výške 1.725,66 eur. Z výpisu z kartového účtu mal súd preukázané, že žalovaný čerpal úver dňa 10.07.2017, pričom prvú splátku splatnú v mesiaci august uhradil, uhradil aj nasledujúce splátky tak, že spolu po započítaní na najstaršie neuhradenú splátku uhradil splátky za mesiace august 2017 až marec 2018 a čiastočne bola uhradená splátka za mesiac apríl 2018, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania. Súd konštatuje, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca v konaní nepredložil žiadne listiny, ktorými by preukázal, že pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že v danom smere nebolo dojednané plnenie v splátkach. S uvedeným tvrdením sa súd nestotožnil a to s poukazom na samotný obsah zmluvy ako aj Obchodných podmienok, konkrétne čl. V bod 34 Obchodných podmienok, kde je uvedené, že banka môže vyhlásiť

dĺžný zostatok za okamžite splatný za splnenia podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca v konaní nepreukázal, že by vyzval žalovaného v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani že by mimoriadnu splatnosť žalovanému oznámil. Preto mal súd za to, že v danom smere nebolo preukázané platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu, nakoľko toto bolo uskutočnené v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho je podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Pre úplnosť súd uvádza, že na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada bez toho, aby to strana sporu namietala. Žalovanému tak povinnosť planenia úver v splátkach na ďalej trvá.

25. Potom pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu, súd poukazuje na ust. § 17 os. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, v zmysle ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom je možné previesť na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pokiaľ ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo sa táto pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, teda došlo k jej zosplatneniu. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal zosplatnenie pohľadávky v súlade ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru, neboli s poukazom na vyššie uvedené ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. splnené podmienky na to, aby bola pohľadávka z tohto úveru postúpená na žalobcu. Navyiac vzhľadom na to, že veriteľom v danej veci bola Všeobecná úverová banka, a.s., súd mal za to, že predmetný záväzkový vzťah vyplývajúci z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je regulovaný špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý vo svojom ust. § 92 ods. 8 uvádza, že ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Súd však v konaní nemal preukázané, že by zo strany žalobcu, prípadne jeho právneho predchodcu došlo k naplneniu predpokladov uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a rovnako tak k platnému zosplatneniu úveru, v dôsledku čoho žalobca, resp. jeho právny predchodca konal v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná a žalobca tak nenadobudol aktívnu legitimáciu v dôsledku postúpenia pohľadávky voči žalovanému. Preto súd žalobu pokiaľ ide o sumu žalobcom uplatnenú sumu po čiastočných späťvzatiach vo výške 1.563,85 eur a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 32,29 eur zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, vzhľadom na to, že jeho povinnosť platenia úveru v splátkach naďalej trvá, pričom k zastaveniu časti konania došlo v dôsledku úhrad žalovaného a vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol, priznal mu nárok na náhradu trov konania rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.